

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnapként.

Alkotmányunk védelmezői.

Pécs, 1898. augusztus 18.

Az a nagy kókler előadás, a melyet Bánffy báró a kiegyezés dolgában legutóbb rendezni jónak látott, közeledik a végéhez s ha más nem, maga a szerző mindenesetre meg lesz vele elégedve, mert a tragédiának indult darabot, a melyben tudvalevőleg a hős elbukik, sikerült komédiává fejleszteni, a melyben nincs is hős, csak pojáca, a ki a közönség mulattatására csak parodizálja a hősködést, ki is nevetik érte, de komolyabb baja nem esik.

Milyen nagy zajjal indult ez a darab, hogy az ember azt gondolta óriások harca lesz belőle. Telekürtölték a világot a harci riadóval: *Bánffy nem enged egy hajszálynit*, Thun gróf követeléseire, a melyek újabb provizorium kötésére irányultak az osztrák 14. §. segítségével, Bánffy és táborára nagy büszkén kiáltotta: *«Nec volumus, nec possumus!»* Ezért nem is volt tárgyalni valója az osztrákokkal, hanem nyugodtan bevárhatja a szeptembert, a mikor majd elválik, hogy beváltja-e Thun gróf azt az ígéretét, hogy a kiegyezési javaslatokat a Reichsrathban tárgyalatni fogja. Ha ezt keresztülvinnie nem sikerül, annak nem mi leszünk az oka, de következménye mindenesetre a gazdasági különválás lesz.

Ezután a nagyszabású expozíció után következett a bonyodalom. Ausztriában bezárták a Reichsrathot s az alkotmányrevi-

zió tervét vetették fölszínre, a mivel persze egyszerre vége szakadt a reménykedésnek, hogy ott a kiegyezést alkotmányosan tárgyalni fogják. Elkezdődött a miniszterjárás Ischlbe, az intrikálás egymás ellen s a nagy harcból, a melyről mindenki azt hitte, hogy országok harca lesz, személyi veszekedés lett, a melyben az vált főkérdéssé, hogy a miniszterelnökök közül melyik bukattja meg a másikat.

Ekkor aztán az uralkodó csendet parancsolt, nem ejtette el egyiket sem a másik kedvéért, hanem békekötésre utasította őket. Ez a békekötés lesz a végkifejlet augusztus 24-én, a mikor nyilvánosságra hozzák a leszerelést, a melyben csak a törvény és jog kerül terítékre, a szereplők tovább is élvezik jó egészségben a hatalmat s így elérik céljukat mind a ketten.

A körömszakadtig védelmezni ígért törvényes állásponttól mégis csak bevezetnek a provizorium csendes kikötőjébe, mint ezt a kormány szándékainak leghívebb tolmácsa, a „Pester Lloyd“ tegnapi cikkében nyíltan kifejti. Az augusztus 24-iki tárgyalásnak csak két kérdésre való megegyezés fogja képezni az anyagát: a magyar törvényhozás a provizoriumot az önálló rendelkezés elvi alapján vagy a gazdasági közösség megbonthatatlansága alapján csinálja-e meg és az a provizorium az eddigi státus kvó vagy a betérjesztett kiegyezési javaslatok rendelkezései szerint köttessék-e meg?

Mert Bánffy báró az önálló vámterület elvi álláspontján akarja megcsinálni a vámsorompók nélküli gazdasági uniót, Thun gróf pedig ennek az abszurdumnak a törvényben való kifejezését ellenzi; Bánffy báró az új kiegyezési javaslatok rendelkezéseit akarja a provizoriumban érvényre juttatni, Thun gróf pedig a mostani állapot változatlan fentartását követeli.

Ezeket a differenciákat majd csak leküzdik valahogy, mert ha a hatalom birtokában maradni akarnak, leküzdeni muszáj, s a lényegben változás nem történik, akárhogy simitják is el a formális különbségeket. A legnagyobb nehézséget azonban a magyar országgyűlés megpuhítása okozza, hogy a kormányok boszorkánykonyhájának ezt az undorító főztjét is szó nélkül bevegye, mert — a mint a „Pester Lloyd“ írja — *a két kormány megegyezése csak írott malaszt marad, ha azt az ad hoc szövetkezett ellenzéki pártok rendszeres obstrukciója ellenében kell keresztülvinni*. Iparkodik is a kormánynak ez a német szócsove az ellenzéki pártok netáni megegyezését megzavarni, mert — ugymond — ha arra várunk, hogy a ma talán még ingadozó elemek bizonyos elvek, vagy a mi még rosszabb, önkényes ürügyek körül tömörülnek, akkor a kulisszák mögötti kiegyezési válságot igen hamar súlyos parlamenti válság váltja fel. Kapacitálja is erősen Apponyi grófot, hogy pártolja Bánffy provizoriumos javaslatát ama határozott

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kis liba.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Elgondolkozik Susanne: milyen boldog volt menyasszony korában, de még azután is, soká... Egy esztendeje csak? hisz az lehetetlen, hogy az urának olyan véghetetlen nagy szerelme már egy esztendő alatt elmuljék! Nem mintha mást szeretne: de hogy — sem őt, sem mást: »egyszerűen meguntam azt a haszontalanságot, amit szerelemnek neveznek«, szokta mondogatni a feleségének. Az asszonyka nagy kék szemeit tágra nyitva, úgy nézi az urát, mintha nem ismerne rá, mintha más valaki szólta volna hozzá, nem pedig az az ember, aki egy esztendővel ezelőtt azt mondta neki: »hát egyszerűen föbelövöm magamat, ha nem lehet az enyém, mert maga nélkül nem élet az élet.« Bizonyos, hogy meg is tette volna, hanem Susanne egyetlen leány volt, azért szülei nem sokáig ellenkeztek, s odaadták az ő szemüfényét annak a nagy, mogorva embernek; nem is tehettek másképp, mikor látták, mily nagyon szereti ez az ember ezt a kis lányt, hogy járt utána, még a gondolatát is elleste.

Olyan boldog is lett a szép Susanne, hogy a boldogság majd szétrepesztette kis szívét,

mikor ott állt hóhéher selyem ruhájában a nagy néptömeg közt az oltár előtt. A fátyla alól csak nagy kék szeme csillogott elő szerelemtől ittasan, mikor a pap összeadta Dénessel. Az esküvő után Dénes rögtön vitte az ő kis galambját messze városokba; most is ott lebeg a kis menyecske szemei előtt az el-elmaradozó szép vidékek képe, amint ő azt az ő jó ura karjai közül a tovarobogó vonatból nézte; egymásután jutnak eszébe Velence holdvilágos éjjelei, melyeket a csatornán gondolázva ábrándoztak át, Róma templomaival és muzeumaival, Nápoly halványkék tengerével és a többi városok, melyek mind az ő boldogságuknak tanúi voltak. Mikor hazajöttek, mintha valamely láthatatlan erő mindig jobban távolítaná el tőle férjét: mindig gyérbb lett a csókja és nagyobb a házon kívül töltött óráinak száma. Szegény asszony olyan nagyon szerette ezt az embert; még kegyetlensége is imponált neki, boldog volt, ha az csak meg is simogatta. Lassan-lassan beletörődött abba a gondolatba, hogy ő arra született, hogy szeressen viszont-szerelem nélkül; meglegedett azzal, hogy szive bálványára végre is az övé.

... A bájos nőcske fölrezzent: az ajtó fölnyílt, Dénes vendéget hozott. »Réti Pista, régi jó barátom; lásd szívesen.« Réti a szokásos üdvözlésnél azon törte fejét, vajjon hogy jutott e csúf medve odujába ez az enivaló kis baba. Valóban nagyon szép volt az ifju hölgy nyulánk termete, rózsás arca, fekete

haja, kék szemei, melyek oly gyerekesen, oly naivul tekintettek a nagyvilágba; csak néha-néha, ha az ura ránézett, csillogott a szeme szerelmesen, boldogan.

Szegény asszony, gondolta a részvevő jó barát, már a második vizitnél, hiszen te szerelemre születél és itt kell hervadnod ebben a csúf fészekben! — A harmadik látogatáskor már nem volt jelen a férj. »Mulatásd a feleségemet, Pista, nekem a klubba kell mennem.« És Pista fölhasználta ezt a bizalmas tété á tété-et arra, hogy belopja magát a szép asszony kegyeibe. Mikor annak az ura hazajött, nem tudta mire vélni, mért olyan jókedvű Susanne, énekelt, zongorázott, csak úgy szikrázott a víg ötletektől. »Jó lesz, szólj ilyenkor Dénes, ha gyakrabban is eljössz, Pista, mert úgy látszik, hogy értesz az asszony nyelvén.«

Bizony értett; nemsokára ott volt az asszonynál minden délután, együtt mentek sétálni, ő vele tette meg Susanne a bevásárlásait, a színházban páholya háttérében mindig ott lehetett látni. Ha Pálfi Déneseket meghívták estélyre, akkor Réti Pistának is ott kellett lenni. Susannet már el se lehetett képzelni a férje jóbarátja nélkül, ki neki se volt még egyebe, mint barátja. Hisz utóvégre annyit köszönhetett ennek az embernek; most már volt, akivel kibeszélje magát, sőt az ura se volt többé olyan mogorva hozzá.

Réti meg csak várt, várt szép türelmesen, vigasztalagatta az asszonyt keservében,

kijelentése dacára is, a mely szerint ha Ausztriával a kiegyezés parlamenti uton meg nem köthető, csak a külön vámterület lehetséges és semmi más.

Hasonlóképen folyik a kapacitáció a kormánypárti matadorok körében, hogy az újabb államcsiny tervének ne szegüljenek ellene, mert — így hangzik a szirénszó — a magyar kormányt támogatni kell minden oly törekvésben, mely nagyobb megrázkódások nélkül teszi lehetővé az ügyek rendezését és mindenképen meg kell akadályozni azt, hogy egy minden feltétel nélküli provizorium léptettség életbe, aminek okvetlenül a magyar alkotmányosság szennvedné meg a kárát.

Nos hát látjuk, hogy az ellenzékkel szemben parlamenti válsággal, a kormánypárttal szemben pedig alkotmányválsággal fenyegetőznek, ha nem követnék vakon a kormányt a törvény kijátszásában s az ország jogának könnyelmű feláldozásában. Ismerjük mi már ezeket a szirén hangokat; parlamenti válsággal rögtön elő szokott hozakodni ez a kormány, mihelyt az ellenzék lábra áll nemzetrontó törekvései megakadályozására s ha egészen tőle függne, bizony rá is tenné a szájkosarat az ellenzékre, de a mikor a nemzetnek olyan életkérdése forog kockán, mint törvényben biztosított önrendelkezési jogának elsikkasztása, akkor az ilyen fenyegetéstől nem szokás megijedni. Az osztrák parlamentbe is becsempészték a lex Falkenhaynt s mit értek vele? A legközelebbi ülészekban vissza kellett vonniok s a felfordulás csak még nagyobb lett. Így járna egy hasonló lex Bánffy is.

Az alkotmányválsággal való fenyegetés pedig még idétlenebb. Hát olyan gyenge lábón állna a magyar alkotmányosság, hogy minden aggodalom nélkül elkobozhatnák, mihelyt a nemzet képviselete az országnak törvényben elismert és biztosított jogát érvényesíteni akarja? De ha így állna is

adta az önzellen jóbarátot, tudta ő, hogy eljön még az ő ideje.

Egy hideg januári estén korcsolyázásról voltak hazatérőben s mivel erősen havazott, kénytelenek voltak kocsit venni. Mikor most Pista a szűk kocsiban maga mellett érezte azt az asszonyt, ki után oly régóta vágyódik, fejébe tolult a vér, elfeledte, hogy ez az asszony a barátja: átölelte, az ölébe húzta a vergődve ellenkezőt és össze-vissza csókolta, ahol találta, közbe-közbe szerelmes szavakat suttogva a fülébe: »szeretlek! imádlak! boldogságom, menyországom, mindenem, ne félj, enyém léssz, kell, hogy az enyém légy, mert té szerelemre vagy teremtve, imáadásra, nem való vagy te annak a mogorva embernek, az én számomra teremtett téged az Isten, enyém voltál az első perctől fogva, ahogy megláttalak, éreztem, hogy a te ismeretséged ki fog hatni egész életemre. Ne is ellenkezz, mert érzem, hogy szeretsz!« És Susanne csakhamar boldogan engedte, hogy Réti csókjaival altassa el azt a csipetnyi szerelmét, amit még érzett az ura iránt.

Mire kiszálltak a kocsiból, Susanne még abba is beleegyezett, hogy este 9 órakor találkozzanak Réti lakásán.

Csodálatos, ép ezen az estén történt, hogy az ura, meghatva a véghetetlen szomorú kifejezéstől, mely a Susanne arcán honolt, némi bünbánást érzett, hogy talán ennek tulajdonképp ő az oka, s szerelmesen sugta a felesége fülébe: Ma nem megyek sehova, itt-hon maradok nálad; addig, míg én a dolgaim

a dolog, ám próbálják meg az alkotmány elkobzását, ugysem először tennék; de azért alkotmányosságunkat megölni még sem tudnák, a mint nem voltak erre képesek a multban sem.

Hisz ha minden rázkódtatástól való félelemből térdeket fejet hajtunk a törvényes jogaink megsemmisítésén dolgozó kéz előtt, akkor mit ér nekünk az alkotmányosság? Az alkotmány a nemzet jogait biztosító intézmények foglalata, vesszen hát inkább a foglalat, ha azzal nem tudjuk megvédeni a tartalmat, törvényes jogainkat.

De hát nem is innen fúj a szél; nem az alkotmány, hanem a kizárólagosan partiturozott párturalom forog veszélyben. Ennek a párturalomnak van szüksége a tartalmuktól megfosztott üres alkotmányi formákra, hogy ebben a lenge köpönyegben folytathassák az ország anyagi és erkölcsi megromlásából elősködő machinációikat. Ezért oly elszánt védelmezői azok a urak a maga valóságából kiforgatott magyar papiros alkotmányok.

Mert az igazi alkotmányosságot nem a törvényt nem ismerő erőszak előtt való szolgálai meghunyászkodással, hanem a jogok öntudatos és elszánt fentartásával kell védelmezni. Az alkotmányosság nem öncél, csak fegyver a jogok, a szabadság védelmére s ha ezt a fegyvert ebben a védelemben ki is csavarnák kezünkbe, az elveszve még nincsen, mert visszaszerezhetjük még, de ha magunk használjuk fel a megvédelmezendő javak feláldozására, akkor nem való az a kezünkbe, mert úgy járunk vele, mint gyerek a késsel, csak önmagunkon ejtünk vele sebet.

A rendőrfőkapitány fogása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. aug. 18.

Vaszary Gyula rendőrfőkapitány nem panaszkodhatik Fortuna istenasszony ellen, a ki ugyszólván a kezére játsza a notórius gonosz-

végzem, te megfőzöd a theát, aztán majd theázás közben beszélgetünk egy kicsit. De az asszony büszkén utasította vissza a meghívást, a feje fájt, fáradt, lefekszik; el is akarta hagyni a szobát, de az ura fölkapta, mint egy pelyhet, össze-vissza csókolta s csak annyit mondott: bocsáss meg! Susanneban egy pillanatra fölébredt régi szerelme, de aztán eszébe jutottak Réti szerelmes szavai; sietve hagyta el a szobát, nemsokára házukat és egy bő köpenybe burkolva igyekezett leendő kedvese lakása felé...

— Itt vagyok, a tied akarok lenni! — szolt az őt átölelő férfinak; nem megyek többet ahhoz a csúf emberhez vissza, te hazakisérsz a szüleimhez, megmondod, hogy szeretsz, hogy én is szeretlek, nagyon szeretlek, én meg megmondom nekik, hogy meg akarom boszulni magamat a szomorú napokért, elválok az uramtól és a tied akarok lenni! Igen, a tied, meg esküszünk, elmegyünk más városba és ott élünk majd boldogan, csak egymásnak — meglásd, hogy beleegyeznek.

— De én nem.

Önkénytelenül csuszott ki Réti száján ez a három száraz szócska, de nem baj, gondolta, annál jobb.

Lassan, fokozódó figyelemmel hallgatta az asszony szavait s mikor sejteni kezdte, hogy az mit akar, mindjárt készen volt tervével, hogy miként veszi be saját szabadsága kockázatát nélkül ezt a naiv kis várat.

— Nézd, édes Susanne-om, te csak maradj továbbra is Pálfi Dénesné, hisz azért mi szerethetjük egymást, de csak titokban: én meg

tevéket. A mult héten saját lakásán ért tetten — amint akkor meg is irtuk — egy betörőt, ma reggel pedig a sétatéren végezvén reggeli sétáját, ott akadt reá egy egyénre, a kit tegnap délután óta keresett a rendőrség.

Tegnap délután ugyanis beállított Schönwald Imre király utcai ékszerész-üzletébe egy fekete ruhába öltözött, fehérnyakkendő, pápaszemes, tehát elég jól öltözött, alacsony termetű, egy harmincév körül levő koru ember és ezüst tárgyakat kínált megvételre. Az ezüst tárgyak között nagyobbbrészt csekély értékű, egyes nagyobb tárgyakról való diszek voltak, csak egy kereszt-alj és kereszt-felsőrészt, meg egy ezüst kehely voltak az értékesebbek.

Schönwald — bár az ember biztos felépítésű volt — mégis gyanuval fogadta a felajánlott vételt és nem ment bele.

Az idegen erre sietve eltávozott az üzletből, mielőtt Schönwald valahogy értésére adhatta volna a rendőrségnek, hogy nála gyanus egyén van. Hanem a személyleírását, azt hűen tudta megadni, mert az ismeretlen az ő alacsony termetével, kiálló arc-csontjaival, szúrós, alattomos tekintetével és szemüvegével olyan alak volt, kit első látásra jól megfigyel és máskor felismer az ember.

Ennek a személyleírásnak az alapján a rendőrség tegnap mindjárt megindította a nyomozást az ismeretlen után. Valami csalót vagy tolvajt sejtettek benne, a ki bűnös uton jutott az értékes tárgyakhoz, melyeket el akart adni. A nyomozás azonban sikertelen volt. Sem az este, sem az éjjel nem került meg a gyanus idegen, a kiről már azt hitték, hogy elhagyta Pécsét és másfelé vette az útját.

Pedig az — úgy látszik — egész biztonságban érezte magát itt. Mert az estét és éjszakát valahol áttöltvén, ma reggel hét óra tájban a sétatérre ment és ott egy padon élvezte a friss levegőt, más nyárspolgárok módjára.

És itt lép előtérbe Vaszary Gyula rendőrfőkapitányunk előbb is dicséret szerencséje. A főkapitány is ott járt a sétatéren s meglátván az ismeretlent, rögtön eszébe ötlött, hogy arra egészen ráillik az ékszerésznél járt idegen személyleírása.

Persze a gyanus ember nem ismerhette fel a mellette elhaladó úrban a főkapitányt, a ki nyomban visszafordult, megállt előtte és barátságosan megkérdezte tőle, hogy kicsoda és hová való. Az ember szinte ijedve ugrott

továbbra is mint urad jó barátja, ott leszek nálad mindennap.

Mint kigyómarásra pattant ki Susanne a Réti karjai közül: tehát a szeretőd legyen! nem, soha, de soha, inkább meghalok! — És zokogva rohant el, otthagya az ámulásából lassanként magához térő Rétit.

Mit tettem, mit tettem! zokogott a boldogtalan asszonyka, ki azt hitte, hogy máris szeretője ennek a kitanult nőcsabítónak. Mikor hazaérkezett, egyenesen térje szobája felé tartott, berohant hozzá, térdre borult előtte, úgy zokogta: megcsaltalak!

— Nem igaz! — szolt férje határozottan.

— De igaz, Pistával.

— Azzal a — — kiáltott ura, de nem mondta, csak a fogai közt mormogta a többit.

— De még nem voltam az övé egészen, még tiszta vagyok, de a lelkem, a szívem, az rossz, nagyon rossz!

És újra zokogásba fult a hangja.

— Mondd, Susanne, megöljem?

— Nem — zokogta az asszony — csak vigyél el innen messze, messze, ahol nem háborgat senki és elfelejtem nagy bűnömet.

Pálfi Dénes érezte, hogy csak most találta meg igazán ezt az édes asszonyt és hogy most már tudni fogja szeretni örökké, örökké.

Réti Pistát nem ölte meg, csak annyit irt neki: felejtse el, hogy valaha ismerték egymást és ne merjen hozzájuk közeledni, mert leüti, mint egy toladó legyet. Emez pedig csak ennyit mondott nevetve: »a kis liba!«

F. Csillag Hajnalka.

fel, mintha futásra gondolt volna. Zavara azonban csak egy pillanatig tartott s aztán egész nyugodtan szólt:

— Mi köze hozzá?

— Én a rendőrfőkapitány vagyok! Válaszolt Vaszary és csakhamar be is bizonyította ezt, mert az embert karonfogva a sétatér végéhez vezette, hol éppen egy rendőr igyekezett be a sétatérre és átadta annak.

— Ezt az embert kísérje be a városházára.

— Parancsára, főkapitány úr! Szólt a rendőr és átvette az elfogott delinkvenst, a ki sajnosan konstataulta magában, hogy csakugyan a főkapitány az az úr, kinek ő szemet szúrt s aki most a rendőrség kezeibe adja.

A városházán először is megmotozták az elfogott embert. Egész csomó irást és bizonyítványt találtak nála, a mikből kitűnőleg az illető *Nadányi Albert*, segédjegyző. Járt mindenfelé az országban e bizonyítványok szerint, de sehol sem tudott állandóan megmaradni. Ugy látszik, végre állást sem kapott már sehol és egészen elzúllott s ekzsztenciáját a legkétségbeesettebb módokon biztosította valahogy.

Azt vallotta, hogy az este érkezett Pécsre és itt meg akart ma pihenni. Holnap aztán tovább utazott volna Somogyba, Kaposvárra, a hol ismerősei vannak, kiknek révén valamelyik községi jegyzőnél akart állást nyerni.

Mikor az ékszerésznél árult templomi szerek felől kérdezték, semmit sem tudott rólok, sőt azt is tagadta, hogy járt volna valamelyik ékszerészüzletben. Határozott tagadásától akkor sem állt el, mikor nemcsak az ékszerésztől adott személyleírást olvasták rá, de szembesítették is *Schönwald* Imrével és tanoncával, kik határozottan ráismertek.

Közben a nyomozás során rájöttek, hogy a belvárosi templomban egy ezüst kereszt megcsonkítva találtatott. A kereszt a sekrestyében egyik szekrényfiókban állott s ma délelőtt, mikor a fiókot kinyitották, a keresztet úgy találták ott, hogy felső része és alapja hiányzott. Ez a kereszt régi művü ezüst tárgy, mely még a jezsuitáktól maradt a templomra. Világos lett tehát ebből, hogy az elfogott egyén a mi kereszttrészeket megvételre kínált tegnap az ékszerésznél, azok ennek a keresztnek a részei voltak. Tehát a tolvajnak ott kellett a sekrestyében járni, a hol egy őrizetlen pillanatban letörte a kereszt említett részeit és azokkal odább állt.

Erre *Selényi Antal*, rendőrbiztos, ma délelőtt 11 órakor elment az elfogott emberrel a belvárosi templom sekrestyéjébe. Ott *Gyurica Gáspár*, harangozó gyerek, szemébe mondta, hogy ismeri. Hogy tegnap reggel egy negyed hat órakor, mikor a templomot kinyitották, bement a sekrestyébe és ott nézelődött. A félkegyelmű harangozó gyerek nem szólt neki semmit s mivel más senki sem volt a sekrestyében, ő sorra nyitogathatta a fiókokat és megnézhetette, mindegyikben mi van. A harangozó gyerek határozottan állítja, hogy a megcsonkított ezüst kereszt is a kezében volt.

A harangozó gyerek vallomásából mindenekelőtt az tűnt ki, hogy az elfogott ember már akkor nem vallott igazat, mikor a rendőrségen afelől hallgatták ki, hogy mikor jött Pécsre.

Ő tegnap estét mondott, persze, hogy eltagadhassa, miszerint járt az ékszerészüzletben. És ime tegnap reggel már a templomban volt. A sekrestyében mindjárt elébe is tartotta ezt a rendőrbiztos, a mikor végre is beismerte, hogy már tegnapelőtt jött Pécsre. Beismerte azt is, hogy a templomban volt és a templomból a sekrestyén keresztül jött ki, de hogy valamihez hozzányúlt volna, azt most is tagadta.

Mindennek dacára oda mutat a legnagyobb valószínűség, hogy egy notórius templomfosztogató került kézre a főkapitány által elfogott egyénben, aki a templomok sekrestyéiben űzte a fosztogatást. A *Schönwald-*

nál megvételre kínált ezüst díszeket, sem a kereszttrészeket nem találták ugyan meg nála, de hát azokon könnyen túladhathott az este, vagy az éjszaka. Hogy a templom sekrestyéjében járt és a keresztet ő csonkította meg, az a harangozó gyerek vallomása után kétségtelen. Sőt látták a székesegyházban is tegnap, a hová szintén azért mehetett, hogy alkalmas tárgyat szemeljen ki az ellopásra. Itt azonban nem vihette végbe a tervét; most pedig már jól megérdemelt helyén, a börtönben van s a további vizsgálatot széles alapokra fektetve folytatja ellene a rendőrség, hogy bűneit mind kideríthesse.

A minthogy délután 1 órakor már be is vallotta ő maga, hogy csakugyan ő lopta el a sekrestyéből a keresztet. Bevallotta azt is, hogy a budaikülvárosi temetőben *Henitsch György* családi sírboltja megett rejtette azt el tegnap este, mikor az ékszerésztől eltávozott. A jelzett helyen a keresztet meg is találták ma délután két órakor.

Egyelőre még azért a rendőrség foglya marad az elfogott templomfosztogató s ha illetőségi helyét és viselt dolgait határozottan megállapítják, akkor át fogják kísérni a királyi ügyészséghez.

Mi ujság?

— **(Megtagadott jóváhagyások.)** Percel Dezső belügyminiszter, mint említettük a napokban, több egyesület alapszabályaitól megtagadta a jóváhagyást. Ezt a rendelkezést eddig csak a földmives egyesületnél alkalmazta, újabban azonban más egyesületek alapszabályait se hagyta jóvá. Így jóváhagyás nélkül érkezett vissza a többek közt legújabbán: a mohácsi munkásképző-egylet alapszabálya. Az indoklásban azt mondja a miniszter, hogy azért nem hagyhatók jóvá az alapszabályok, mert az azokat betervező egyesületek nem az azokban előírt, hanem leplezett célok szolgálatában szándékoznak működni.

— **(Bányászok Pécssett.)** Az országos magyar bányászati és kohászati egyesület szeptember 9-én Pécssett tartja rendes közgyűlését. E tárgyban 16-án délután három órakor *Majorossy Imre* polgármester elnökle alatt értekezlet tartatott, melyen mintegy 25 bizottsági tag vett részt. Az értekezlet a következő megállapodásokra jutott jó egy órai tanácskozás után:

1. Szeptember 8-án este 7 óra 30 perckor érkeznek meg a kongresszus tagjai, az eddigi bejelentés szerint mintegy 60-an. Köztük gróf *Teleky Géza* elnök; *Wekerle Sándor* volt elnök; *Gränzenstein Béla* pénzügyi államtitkár s remélhetőleg maga a pénzügyminiszter is. A város nevében a polgármesterrel élén a képviselőtestület fogja a vendégeket fogadni, kiket fogatokon a *Vaszary Gyula* rendőrfőkapitány elnökle alatt működő elszállásolási bizottság szállásaikra kísér. Este 9 órakor ismerkedési estély lesz a Nemzeti Kaszinóban.

2. Szeptember 9-én délelőtt 9 órakor lesz az egyesület közgyűlése a városháza közgyűlési termében. Délben bankettet rendez a város a vendégek tiszteletére a Vigadóban. Délután megtekintik a székesegyházat, a hadapródiskolát, a Höffler-féle börgyárat, a Zsolnay-gyárat, a Scholz-sörgyárat és a Littke-féle pezsgőgyárat. Este 8 órakor a színházban a „Bányamester” kerül színre, a mely alkalomra Somogyi színtársulatával átjön Kaposvárról. Az előadás után a Vigadóban vacsora lesz.

3. Szeptember 10-én reggel 7 óra 30 perckor kimennek a vendégek vonaton Üszöghre, Szabolcsra és Bányatelepre, hol a Dunagőzhajós Társaság bányáit tekintik meg. Este 8 óra 30 perckor jönnek vissza s ekkor a Nemzeti Kaszinóban kaszinó-estély tartatik.

4. Szeptember 11-én 8 óra 30 perckor utaznak el a vendégek Pécsről. A bankett-rendező bizottságba *Kindl József* elnökle

alatt *Littke József*, *Erreth János*, *Krasznay Miklós*, *Werner Ottó*, *Wiesner Rajmár*, *Vaszary Gyula* és *Reeh György* választattak be. Az értekezlet a költségekre 1500 forint megszavazását javasolja a legközelebbi városi közgyűlésnek.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyező pénztár)** 15-én tartotta rendes igazgatósági ülését. A folyó ügyek elintézésén kívül megkötötték a szerződést a gyógyszerek szállítására nézve *Kadis Ernő*vel, az Antalféle gyógyszertár bérlőjével, ki 50% engedménnyel a legelőnyösebb ajánlatot tette. E kedvezményt a pénztárhoz tartozók családtagjai is élvezik előforduló betegségek esetén.

— **(Zsebtolvaj a vasuti állomáson.)** A dombovári pályaudvaron tele volt a vendéglő utasokkal. Egyik vonat a másik után futott be az állomásra és az érkezők nagy gyorsasággal igyekeztek megebédelni. *Riedl András* barcsi illetőségű foglalkozás nélküli csavargó szintén megérkezett és szeretett volna valamit enni, de különösen inni. Sokáig gondolkodott, hogy miképp juthatna pénzhez. Végig nézett az utasokon s megakadt a szeme *Szekeres István* főpincéren. Azt, gondolta, hogy annál van a legtöbb pénz. Ovatosan odament a pincér mellé és egy pillanatban kivett annak a zsebeiből 2 frt 15 krt. Nagyon örült, hogy terve így sikerült és azonnal leült enni és inni. Nagy hangon rendelt magának egyet mást, de még el sem költhette az ételt-italt, mikor reá jöttek a lopásra. Valaki látta, a mikor a tolvaj a pincér zsebében kotorászott. Ez aztán figyelmeztette a kározt a zsebtolvajra, a kit annak rendje és módja szerint átadtak a csendőrségnek.

— **(Fátyolos hölgy.)** Ezuttal nem *Walsin-Eszterházy* őrnagy fátyolos hölgyéről van szó, hanem egy titokzatos csaló dámáról. Az ismeretlen fátyolos delnő két napig tartózkodott Szegzárdon, sűrűen lefátyolozott gyásruhában házról-házra járt és állítólag árván maradt hét kicsiny gyermekének könyöradományt gyűjtött. Csakhogy a „fájdalom” anynyira megrontotta emlékező tehetségét, hogy egyik családnál hét gyermekről, a másiknál ötről, majd hatról zengtek gyászdalt ajkai, amivel aztán gyanussá tette magát és a fátyolos hölgy, mielőtt a csendőrség lerántotta volna sűrű fátyolát, tovább zónázott.

— **(A németbólyi plébános bevonulása.)** Plank Kamil az ujonan kinevezett németbólyi plébános szombaton tartotta bevonulását. A róm. kath. hívők a pályaudvarnál gyülekeztek, hol lelkes éljenzésekkel fogadták új lelki pásztorukat, a kit Szombathelyi jegyző üdvözölt. A községben Klein tanító fogadta szép üdvözlő beszéddel.

— **(Lakoma a más pincéjében.)** Nem rég esett meg ez a história Szakcs községben. Néhány lapos erszényű csavargónak kedve támadt valami jó dáridót csapni. Igen ám, de miből, ha nincs pénz? Valamelyiknek aztán eszébe jutott, hogy *Kreiszmann* vendéglősök pincéjében a legnagyobb valószínűség szerint találnának valami jóféle italt. Neki is vágtak torony iránt a pincének, befejeztették az ajtót, csapra verték a legnagyobb hordót, aztán csaptak grand cécot. Nagy lett az örömmük, mikor az egyik még harapni valóra is akadt. Erre aztán csuszott. Ittak is, amennyi csak beléjük fért. Hajnal felé aztán megelégték a dolgot. A korcsmáros persze elhült, mikor feltörve találta a pincét. Nyomban jelentést is tett a csendőrségnek, s most keresik a jómadarakat.

— **(A dunai védőtöltés.)** A margittaszigeti dunai védőtöltés mohácsi részén tervbevett munkálatokra nézve 17-én tartották meg a helyszíni tárgyalást *Trizler Károly* alispán elnökle alatt. A helyszíni tárgyaláson a mohácsi védgátbizottság, a püspöki uradalom, Mohács nagyközség és a zombori kir. folyammérnöki hivatal képviselői vettek részt.

— **(A legnagyobb pofon.)** Berlinben adták, egy gárdista kapta és szörnyet halt tőle. A hatalmas pofozó még csak szakaszvezető volt az egyik lovas gárda ezredben, de már is kellek megvetette a besorozott közlegényt. A főlebbvalóságnak egész nagy energiája egy tenyérben: ez volt a gyilkos pofon, amelynek áldozatát eltemetik, hősét pedig becsukják. Mért hogy az altizti pofonoknak előbb gyilkolniok kell, hogy a főlebbvalók elhiggyék róluk, hogy vannak és csattannak és fizikai és pszichikai fájdalmat okoznak? Valahányszor nálunk szóba hoznak ilyen altizti pofozásokat, ugyanazt szokták felelni a panaszkodóknak, amit Berlinben felelnek nekik: Tanut és bizonyítványt! De tanu nem akad, mert a baka inkább türi a pofont, mintsem hogy följelentse. Jobb neki egy pofon ma, mint a följelentés következménye holnap. Annak a berlini-gárda közlegénynek végre van a pofonjáról bizonyítványa: neki már elhiszik, hogy pofonütötték. Talán azt is elhiszik, hogy ott, ahol a legnagyobb pofonokat adják, sűrűn kerül a kisebbekből is.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** A szkóki szőlőben tegnap lefolyt tragédia áldozata, a fiatal *Ripszám* Teréz még ott fekszik a halottas kamrában, hol ma a törvényszék küldöttei előtt fölboncolták; *Költz* Gusztáv, aki gondatlanságból halálát okozta, a börtönben ül és még hallja a lövés zaját, mely egy életet oltott ki: és ma már ismét egy lövés dördült el, melylyel megint egy emberéletet akartak kioltani. De most maga az áldozat fordította maga ellen a gyilkos szerszámot; életuntságból-e, vagy talán szerelmi csalódásból, nem lehet tudni. Elég az hozzá, hogy meg akarta magát ölni, bár szándéka nem sikerült és kísérletének nem lesz végzetes következménye. Ma reggel a Ferenciek-utcájában, a 32. szám alatti házban hangzott el egy revolverlövés. *Papp* Antal, kinek ugyanott órászülete van, lőtte magát mellbe egy három milliméteres átmérőjű kis revolverből. A golyó azonban félrecsúszott és bal oldalán hatolt be a bordák közé. Míg a lövés zajára megriadt házbeliék a rendőrségre szaladtak, addig az öngyilkosjelölt maga rendelte el, hogy fiakkert hozzanak a számára és saját lábán ment ki az utcára, beleült a kocsiba s behajtatott a városi kórházba. Ott ápolás alá vették s mivel sebe nem veszélyes, nemsokára ki is jöhet a kórházból, teljes egészségben.

— **(Himen.)** Dr. *Szegedy* Rezső főreáliskolai tanár eljegyezte *Szommer* Gyula vasuti főmérnök leányát, Irmát.

— **(Névmagyarosítások.)** *Silbermann* Dezső ó-dombóvári m. kir. posta- és táviratügyi vezetéknévét Sándorra, — *Stern* Arnold, zalaegerszegi illetőségű kaposvári lakos pedig Szántóra magyarosította nevét belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Megerősítés.)** A m. kir. igazságügyminiszter a mohácsi kir. járásbírósnál ideiglenes minőségben alkalmazott dr. *Margitai* Valér aljegyzőt ez állásban végleg megerősítette.

— **(A baja-báttaszéki hid.)** Az országos kereskedelmi kongresszust az idén október 16—18. napjain tartják meg Szegeden. A kongresszus tárgyai között van: •A Baja-Báttaszék közötti Duna-áthidalás kereskedelmi fontossága• című értekezés is, melyet dr.

Lemberger Ármin tart Bajáról. A bajaiai, ebből is látható, minden téren mozgalmat indítanak tehát a fontos vasuti áthidalás érdekében.

— **(Kinevezések.)** *Sárospatak* József, váci járásbírósi albiró szegvárdi kir. alügyész, — *Göncy* József, kaposvári törvényszéki jegyző, a marcali járásbíróshoz albiróvá neveztettek ki.

— **(A mohács-pécsi vasútnak)** július hóban 68.801 frt bevétele volt, míg a múlt év hasonló időszakában 69.976 frt volt a bevétel. A folyó év első felében a bevétel 356 585 forint volt, míg a múlt év első felében csak 353.158 forint volt a bevétel.

— **(Katonai hírek.)** A király kinevezte folyó évi szeptember 1-től számítandó ranggal a thereziánumi katonaiakadémia harmadik évfolyamát végzett növendékek közül hadnagyokká *Rzehák* Józsefet és pahlenburgi *Patérnos* Imrét az 52-ik gyalogezredhez; mezőeörsi *Ciráky* Jenőt, *Szmolesics* Emilt és nemes *Berdeis* Mártont a 44-ik gyalogezredhez. Továbbá megengedte: *Fejérváry* Ödön, a Pál Alexandrovitsch orosz nagyherceg cs. és kir. 63-ik gyalogezredbeli tartalékos hadnagynak a pécsi 19-ik honvédgyalogezred tényleges állományába való áthelyezését. Áthelyezettek továbbá a honvédség tényleges állományába *Aigner* Sándor és *Klaser* Jenő, a 19-ik honvédgyalogezrednél; *Kovács* Lajos, a báró *Reicher* cs. és kir. 68-ik gyalogezredtől a pécsi 19-ik honvédgyalogezredhez. Kinevezettek hadapród-tiszthelyettesekké a következő Ludoviceumi végzett növendékek a pécsi 19-ik honvédgyalogezredhez: *Mészáros* János, *Schimli* Emil és *Blaskovich* Kálmán; a pécsi 8-ik honvédhuszárezredhez: *Havasy* Jenő és csikbánsfalvi *Keresztes* Gyula.

— **(Pályázat a cs. és kir. konzulsági akadémiába.)** A cs. és kir. konzulsági akadémiába az 1898/9-iki iskolai év kezdetével több növendék vétetik fel. A konzulságra való kiképzés két irányban történik, a szerint, hogy a növendékek keleti vagy nyugoti konzuli szolgálatra készülnek. Az előbbi irányu szolgálat jelöltjei számára az általános tantervtárgyain kívül előadatik a török, az arab és a perzsa nyelv. A tanfolyam tartama az akadémia valamennyi hallgatója számára öt esztendő. A keletázsiai konzulsági szolgálat számára, a szükségletnek megfelelően egyes növendékek a tanfolyam utolsó két évében külön kiképzésben részesülnek, különösen a kínai nyelvben. A felvételt kérő folyamodványok legkésőbb ez évi szeptember hónap 15-ig szabályszerűen lebélyegezve a császári és királyi ház és a külügyek közös miniszteriumához címezve Bécsbe küldendők. A fölvetel föltételei: magyar vagy osztrák állampolgárság, valamely magyar vagy osztrák gimnáziumból kapott érettségi bizonyítvány, továbbá a német és francia nyelv tudása.

— **(A szent-István napi munkaszünet.)** Számtalan levél érkezett hozzánk a napokban, amelyek a szent-István napi munkaszünetre vonatkozó törvényes intézkedésekről kérdezősködnék. E kérdésekre a feleleteket itt adjuk meg: egész nap árusíthatnak: a) cukrászok és mézeskalácsosok, valamint a jég kereskedők. b) Nyomdászok állami és hatósági nyomtatványokat, színlapokat, műsorokat

gyászjelentéseket előállíthatnak és ezeket szét is hordhatják; c) hírlapokat el lehet árusítani és szét lehet hordani; d) szódavizet szabad gyártani és házhoz szállítani; e) fürdőintézetknél dolgozhatnak; f) kenyér, péksütemény, tej- és gyümölcs elárúsítása és házhoz szállítása meg van engedve; g) természetes virágokat lehet árusítani; h) szálloda, vendéglő, sör-, pálinka- és bormérés nyitva lehet; i) bucsukor u. n. bucsucikkek, imakönyvek, olvasók, viaszgyertyák eladhatók; k) kofák közterén, mulató és üdülőhelyeken árulhatják áruikat; l) élő állatok a szállítási eszközökből (waggonból, kocsikból, stb.) kirakhatók és haza szállíthatók. — Oly községekben, melyek az ország határától tíz kilométerrel távolabb nem esnek, az eddig itt említett iparokon kívül, melyek egész nap gyakorolhatók, délután öt óráig még minden egyéb ipari és kereskedelmi elárúsítás gyakorolható. — Délután 2 óráig gyakorolható a borbély és fodrászipar az üzleti helyiségben, azontul csak házhoz hiva s színházakban is. Déli 12 óráig: kisiparosok végezhetik a sürgősen rendelt javítási munkákat, mészárosok, hentesek és kolbász-készítők elkészíthetik, árusíthatják és szállíthatják áruikat. Déli 12 óráig a fűszer-, borthea-, csemege- és lisztkereskedőknél és a szatócsoknál is nyitva lehet az üzlet.

— **(A honvédek nagygyakorlatai.)** A pécsi 19-ik honvédgyalogezred f. hó 23-án indul a Veszprém mellett tartandó nagygyakorlatokra. Az ezred Pécsről Abaligetre megy és ott harcászati lögyakorlatot tart. Onnan Dombóvárra menvén, ott két napig fog táborozni és bevárja a kaposvári honvédeket, kikkel egyesülve megy fel Veszprémbe. Az ezred a jövő hó elején jön vissza Pécsre.

— **(Legujabb nyakkendő.)** Az asszonyok mindig boszankodnak, valahányszor a női divat szeszélyességét korholják a férfiak. Az asszonyoknak az a véleményük, hogy a férfi-divat sem különb és ha épen akarnak, ezen meg az asszonyok nevethetnek. És való igaz, hogy a férfi-divat is elég bolond dolgot produkál. Ilyen a legujabb nyakkendő, melyet még csak Amerikában hordanak és ott is meglehetősen kevesen. Egy icipici villámos motorról van szó. Ezt a hihetetlen apró, de mindamelllett teljesen tökéletes motort, melyet szépen bearanyoznak, nyakkendőfűnek használják. Az egész akkora, mint a mi kétfülleresünk és távolról föl sem tűnik, de ha az ember a különös nyakkendő tulajdonosának közelébe téved, akkor meghallja a zajt, melyet a nagy gyorsasággal dolgozó apró gép csap. Ugy hallja az ember, mintha méhek dongának körülötte. A miniatűr-motorhoz egy, a mellényzsebbe rejtett kis batéria adja a villámos áramot.

— **(A főorvos Ó-Gyallán.)** Tudvalevőleg nemrég vették fel Pécsre is a meteorológiai jelző-állomások közé. A meteorológiai megfigyeléseket *Cirer* Elek dr. városi tisztifőorvos végzi, a ki most három napot töltött az ó-gyallai csillagvizsgáló intézetben. Az intézet igazgatója *Konkoly-Thege* Miklós, a jeles csillagász és természettudós, a főorvost igen vendégszeretően fogadta és az intézet összes felszerelését megismertette vele. A főorvos két időjárást jelző készüléket hozott magával, melyek segítségével Pécsre naponként megállapítható az egységes időjárás minimuma és maximuma.

— (**Tragédia a szókói szőlő-hegyen.**) 17-én délután két órakor jelentették a rendőrségen, hogy a szókói szőlőhegyen agyonlőttek egy leányt. *Ripszám* Henrik szőlőjében történt a tragédia, hová azonnal kimentek *Selényi* Antal, ügyeletes rendőrbiztos, *Ludvigh* Ferenc dr., tb. tiszt, főorvos. Az áldozat *Ripszámék* tizenhétéves leánya, *Ripszám* Teréz, a kinek *Höltz* Gusztáv, kárpitosszegéd, ki már két év óta udvarlója volt, okozta a halálát. *Höltz* kint volt 17-én délben a leány szüleinél a szőlőben. Ebéd után tréfálni kezdett a leánnyal, a ki kint a présház előtt egy boros kádba akart beleülni, hogy a nap forrósága ne érje. A legény egy egycsővű vadászfegyvert hozott ki a présházból és közel állván a leányhoz, rákiáltott tréfából, hogy üljön le a kádban, mert meglövi. És rá is fogta a fegyvert, a mely e pillanatban nagyot dördült és a fiatal leány egyetlen jajkiáltással beleesett a kádba. A megrendítő pillanatban ott voltak a szerelmes pár körül *Ripszám* Henrikné, a leány anyja, *Ripszám* Mariska, a leány nővére és *Borbás* Imre, hegyőr. Ezek mind hallották a leány és legény tréfálózását s rémülten látták a váratlan, borzasztó esetet. A leány összeesett teste mozdulatlanul feküdt a kádban és torkából patakban ömlött a vér. A golyó álla alatt furódott a torkába és az ereket összeszakgatván, rögtön halálát okozta. *Ludvigh* Ferenc dr. már csak a beállott halált konstatálhatta és a leány holttestét érintetlenül ott hagyatta a kádban, míg a törvényszéktől a vizsgálóbíró és a törvényszéki orvos ki nem mennek a helyszínére a vizsgálat megtartása végett. *Selényi* Antal rendőrbiztos elkobozta a fegyvert és *Höltz* Gusztávot letartóztatta. A gondatlanságból okozott emberölésről értesítette a vizsgálóbíró és a királyi ügyészséget, honnan kimentek a helyszíni vizsgálat megejtése végett a tragédia színhelyére.

— (**Egy fiu balesete.**) *Kovács* Dezső tizenegy éves fiút, kinek szülei a felső-Haviboldogasszony-utca 18. szám alatt laknak, egyik szomszédjuk áthívta 16-án délután magához, hogy a gyerek a kukorica-morzsológépnél segítsen neki. A segítségből azonban baleset lett, mert a fiu maga bajlódván a géppel, mikor az nem forgott, ujjával benyult kereké közé, hogy majd elindítja. A gép erre el is indult, de olyan gyorsan, hogy kereké a gyerekek jobb hüvelykujját összetörték. A szerencsétlenül járt fiút ápolás végett beszállították a városi kórházba.

— (**Mikor a város spórol.**) Tudvalevőleg a szigetkülvárosi iskola kibővítése és újjáalakítása céljából az iskola mellett levő *Ponauer* és *Vida-léle* házakat a város meg akarta venni. S bár csekély összegű eltérés, alig ötszáz forint, volt a különbség a tulajdonosok által megszabott vételár s a város ajánlata között, spórolási szempontból a város pörre vitte a dolgot s a belügyminisztertől kérelmezte a kisajátítási engedélyt. Az engedély megadatván, a pécsi kir. törvényszék október hó elsejére tűzte ki a kártalanítási eljárást. E tárgyaláson — melyet *Jobst* Béla dr. törvényszéki bírósági tart — válik majd el, hogy megkapja-e a város az épületeket a följánlott árban, vagy rá fog fizetni?!

— (**Csaló paraszt.**) *Baán* János, magyarpeterdi földműves, hamisított kukorica-eladási cédulákkal akarta 17-én délelőtt becsapni *Spitzer* Jakab, pálya-utcai kereskedőt. Ugyanis, az eladott kukorica mennyiségét feltüntető számokat nagyobb összegre hamisította s úgy akarta megfizettetni a kereskedőt. De az felismerte a hamisítást és jelentést tett róla a rendőrségnek. Ott a csaló paraszttól a hamisított cédulákat elkobozták, őt magát pedig a hüvőstre tették, hogy a vizsgálat befejezte után áttegyék az ügyét a bírósághoz.

— (**A folyó hónap nevezetességel.**) Augusztus a régi római kalendáriumban az év hatodik hónapja: sextilis volt, melyet Augusztus, az első római császár több szerencsés esemény alkalmából a tanács által a maga nevével neveztetett el. Most 31 nap, míg Julius Caesar idején 29 napos volt. Augusztusban a Nap a Szűz jegyébe lép. A hőmérséklet átlagos változása, azaz a havi hőmérséklettel való hosszú időn át észlelt eltérések középértéke nem nagyon különbözik a július hónapétól, de nagyobb, mint szeptemberben. Közép-Európában körülbelül 1-2 foknyi. Maga a havi középhőmérséklet Budapesten 20-3 fok és Közép-Európában átlag valamivel csekélyebb, mint a júliusi. Augusztus hónapot másként Kisasszony-havának is nevezik. A Kisasszony szó általában az uri családból származott hajdonok rendszerint divó társas címe. Hajdan igen megtisztelő cím lévén, a régi magyarok a Szűz Máriát ruházták föl azzal és főképp Mária születése napját, mely augusztus hónapra esik, kisasszonynapjának, magát a hónapot pedig kisasszonyhavának nevezték el. E hónapban a gazdának és gazdaasszonynak ismét ég gondot elad a sok tennivelő. A gabonahordást egész erővel folytatni kell, hogy a hordással valahogy az őszi vetés össze ne kerüljön. Most van a len- és kenderáztatás ideje. A hónap végén a dohánytörést és fűzést is meg lehet kezdeni. Ugyanakkor jó lesz a nyáron át istállón, zöld takarmányon tartott teheneket is valami jó, számukra kijelölt legelőre hajtani, s legalább a jövő hónap végeig folyvást kijáratni. A sertéseket a még tartó forróság miatt e hónapban is csak este és reggel kell legeltetni s eközben gyakran itatni és vízbehajtani. A tyuktojást már augusztus végén gyűjteni kell télire. Legjobb azokat szitált hamuba elrakni. A pulykákat és libákat e hónap folyamán is a tarlókra kell járatni. A vetést a hónap elején azonnal meg lehet kezdeni, mihelyt annyira megázik a föld, hogy a kikelést biztosítja. A konyhakertben a gyógyító és fűszernövények szedését be kell végezni. Az üres ágyakba vettethetünk még téli fejessalátát és kelt. A káposztakapálásnak és töltögetésnek is most van az ideje. Augusztus utolsó hetében meg kell kezdeni a sarju kaszálást is minden jobb termésű réten. A szőlőben az utolsó, vagyis érés alá kapálást most kezdik meg és be is végezik. A hangya és darázs ellen megindítandó az irtó háború. A pincében e hónap folyamán csakis töltögetéssel és az üres hordók gondozásával törődik a gazda. A vadaskertben kettőzött figyelemmel kell örködni az orvvadászokra, akik e hónapban jól beugró őzeket siphangra vadásznak. Ezeket ajánljuk a gazdák figyelmébe.

— (**Muzeumegylet Szegzárdon.**) Gróf Széchenyi Sándor főispán múlt péntek délután a vármegyeház nagytermébe értekezletet hívott egybe, melyre az érdeklődők nagy számban jelentek meg. Az értekezleten kimondták, hogy a gróf Apponyi Sándor és *Wosinszky* Mór nagyértékű ajándékából s a két év óta gyűjtött tárgyakból álló gazdag megyei múzeum anyagi és erkölcsi támogatása érdekében a társadalom érdeklődését is biztosítandó, megyei múzeum-egyletet alkotnak. Ideiglenes elnökül gróf Széchenyi Sándor főispánt, titkáru pedig Székely Ferenc főlevéltárnokot választották meg s az előre elkészített alapszabályokat rövid vita után egész terjedelmében elfogadván, elhatározták, hogy azt jóváhagyás

végett fölterjesztik a belügyminiszterhez. Az egylet megalakítása élénk rokonszenvvel találkozott s az intelligencia megyszerte beiratkozott az egylet tagjai közé. Alapítói tagdíj 100 frt, a rendes tagok pedig 1 vagy 3 frtot fizetnek évenként. Az egylet néprajzi kirándulásokat is fog rendezni, ezenkívül fölvadásokkal is iparkodik a közönség érdeklődését ébren tartani. Dr. Fraknói Vilmos címz. püspök, szegzárdi apát, a tolnamegyei múzeumnak 25 drb, szép keretbe foglalt értékes oklevelet adományozott, melyek az 1200—1600 évekig terjedő időre vonatkoznak, s történelemünkre igen fontos adatokat képeznek.

— (**Öngyilkos asszonyok.**) Laskóról írja tudósítónk, hogy ott legutóbb két szennzációs öngyilkosság tartotta izgatottságban a csendes falu népét. Szentpétery József oda való ref. orgonista tanítónak nagykorúsi születésű neje fordította fejének a gyilkoló forgó pisztolyt. Igen nagy részvét mellett temették el az okleveles tanítónőt, kit férje és néhány esztendő árva leánykája gyászol. Fölötte az összesereglett tanítói kar körében a kopácsi lelkész tartott gyászbeszédet. — A másik öngyilkos szintén asszony: Sós István kovácsmesternek balkézről való élete párja. A mestergerendán fölakasztva találta őt Sós uram. Egy ártatlan csecsemő maradt az öngyilkos után.

— (**A Drávába fult huszárok.**) Lombos fák között szerényen huzódik meg egy emlékoszlop. A hideg márvány idegen fölirata szerint a rozoga eszéki hid a vonat terhe alatt leszakadt, mikor Boszniából jövet a Dráván átrobogott Baranyába. Sirját lelte ott sok magyar huszár. A kegyelet, a részvét egy kis emléket emléket emelt a Dráva eszéki oldalán. Ezt az emléket a múlt hét péntekjén egy uri nő gyönyörű koszorúval ékítette. Ez a hazafias érzés. A nő eltűnt, a koszoru az oszlopon diszelgett. Jött azonban egy magyarfaló ember, a ki letépte, letaposta az érdemkoszort a porba. A szegény anyja, a ki a Drávába nem tehette fia után emlékvirágait talán most is lelkében látja deli fiát. Hja! Eszéken sokan vannak; vannak magyarok is, van polgármester, hazafias, de van magyarfaló is. Stroszmayer püspök szelleme lengi át — úgy látszik — már e tájékat is.

— (**Lopás egy kocsirol.**) *Benkovics* Lajos, sütőmester, hétfőn délelőtt kocsin a feleségével Pécsváradra ment. Este jöttek vissza onnan s a kocsi hátul egy bőröndöt tettek föl, melyben *Benkovicsné* ruhái voltak. Mikor hazaértek és a kocsirol a bőröndöt levették, akkor látták nagy meglepetés közben, hogy az föl van vágva s belőle a ruhák hiányzanak. Úgy látszik, az úton valami ügyes tolvaj a kocsi után lopózott, kivágta egy bizonyára éles késsel a bőröndöt és ki is fosztotta azt, mielőtt a kocsin ülők észrevették volna. Hogy ki volt a tolvaj, még csak nem is sejtik.

— (**Szocializmus a hadseregben.**) Nem is hinné az ember, hogy mennyire befészkelte magát a szocializmus a hadseregbe, különösen pedig azon ezredre, a melyeknek legénységét a budapesti munkásosztály adja. A beavatottak előtt már nem titok, hogy vannak Budapesten ezredek, melyeknél a káplár, vagy szakaszvezető barátságos szocialista értekezletet tart a legénységgel, iratokat osztanak ki közöttük, sőt titkos összeköttetést tartanak fenn a szocialista vezetőkkel. És nem csupán a budapesti illetőségű katonák hivei a szocialistáknak, hanem a vidékről ide kerültek is, első sorban pedig a szerb nemzetiségűek, a kik még hazulról hozták magukkal felforgató tanaikat. Így aztán nem csoda, hogy a katonai hatóságok is számolnak a terjedő áramlattal. A besorozott szocialistákat ugyanis a

honvédelmi miniszter rendelete alapján előjegyzésben tartják s mikor bevonulnak, majd gondoskodnak róluk, hogy ne gyakorolhassanak befolyást bajtársaikra. Mindenesetre okkal és móddal, helyes, körültekintő intézkedéssel a fegyelmezett hadsereg köréből nagyon könnyen kiirthatják a csirában levő mozgalmat.

— **(A csillagok járása.)** Augusztus közepe táján szokott a csillaghullás szezonja lenni. Feltűnő sok most az üstökös csillagok száma az égen. Többi között Ausztráliában, majd Nizzában fődöztek föl újabb üstökösök. A bolygóvilágok közül a Vénusz fénye nőttön nő és szeptember 1-én 1 óra 17 perccel később nyugszik le mint a nap. Égi pályáján az esti csillag igen közel talál jönni egy másik fényes csillaghoz, az óriási Jupiterhez és e hónap 19-én reggel a bolygó érdekes kettős csillagot fog alkotni. A legérdekesebb világ, a vörös színű Mars most egyre közeledik a földhöz, oppozíciója azonban csak a jövő évben lesz. Európa és Amerika csillagászai már nagyban készülődnek a megfigyelésre, hogy újabb érdekes részleteket tudhassanak meg ezen távoli világ felületéről, oceánjairól, szárazföldjeiről, szigeteiről, tavairól és csatornáiról. Máris több föltűnést keltő munka jelent meg róla, a mik érdemesek arra, hogy behatódobban foglalkozzanak velük. A többi bolygót nem igen lehet megfigyelni, még talán leginkább a Szaturnuszt meg az Uránuszt, de ezek is csak keveset emelkednek a látóhatár fölé.

— **(Szobor-szentelés.)** Szentkúton Jézus szive és szent József szobrát állították fel Reinhardt János festő és neje pécsi lakosok. A két szobrot egyházfőhatósági engedéllyel Péhm Kristóf, magyarüröghi plébános szentelte fel, vasárnap reggel. A szertartáson a hívők nagy serege vett részt körmenetben úgy Szentkútról, mint Magyar-Üröghről és Német-Üröghről is.

— **(A honvédhadapród iskola)** teljesen kész az átadásra. A munkálatok befejeztettek s így elkészülte megelőzte a soproni és nagyváradai hasonló intézetek elkészültét, bár nálunk a sztrájk és a kedvezőtlen időjárás több ízben akadályozta az építkezést. A hadapródiskola ünnepélyes megnyitása október elején lesz; a növendékek számára épült kápolnát pedig október közepén fogja felszentelni Hetey Sámuel megyéspüspök.

— **(A vidéki hírlapírók országos szövetsége)** vasárnap igazgatósági ülést tartott Szegeden. A napirend előtt Kulinyi elnök tudatta, hogy a szövetség vagyona alig ötnegyed évi lönnállás után 30,790 forintot tesz ki s hogy a felügyelő-bizottság a pénz- és ügykezelést beható vizsgálat után példás rendben találta. A folyó ügyek elintézése, új tagok fölvétele és az egyes központok jelentésének meghallgatása után egyes városokban élénkebb működés szükségességét hangoztatták, Legfontosabb két tárgya volt az ülésnek a nyugdíjintézet tervezetének és a szövetségi tőkék gyümölcsöztetésének megvitatása. A nyugdíjtervezetet kinyomatják, az összes tagoknak megküldik s a jövő hóban tartandó rendkívüli közgyűlésen fogják érdemlegesen tárgyalni. A nyugdíj- és segélyalap tőkéjét 4 és fél százalékos záloglevelekben fogják elhelyezni, vagy elfogadják azt a javaslatot, mely egy Szegeden építendő bérház jövedelmével kívánja a tőkék kedvezőbb gyümölcsöztetését elérni. Erre nézve is részletes javaslatot kapott az igazgatóság, mely beható eszmecsere tárgyát képezte. A javaslat fölött ugyancsak az őszi rendkívüli közgyűlés fog határozni.

— **(Cipész és bőrkészítő munkások mulatsága.)** Vasárnap a gyár-u. 7. szám alatti helyiségben ünnepélyt rendez-

tek a pécsi cipész és bőrkészítő munkások. Az ünnepély négy órakor vette kezdetét s eleinte confetti dobálással, tombolajegyek árusításával töltötték az időt, majd midőn már teljes számmal együtt voltak a vendégek a »Box és Cox« című mnlattató vigjátékot adták elő szép sikerrel. Este tánc volt s a nagy látogatottságnak örvendő multság csak reggel felé ért véget.

— **(Megvadult tehen.)** Vasárnap délelőtt Marton mészáros legényei egy tehenet vittek ki a vágóhidra. A tehen a kocsi után volt kötve s egyszerre csak megvadulván, elszakította a kötele s gyors száguldásnak eredt. Az uton persze mindenki rémülve tért ki előle, de azért egy kis fiut és egy péklegényt mégis felöklelt, mire elbirták fogni. Szerencsére sem a fiunak, sem a legénynek nem esett komolyabb baja; csak könnyebb sérüléseket szenvedtek.

— **(Államsegély muzeumoknak.)** A kultuszminiszter most állapította meg a vidéki muzeum-egyletek és könyvtárak számára a jövő évre adandó államsegélyt. Ilyen államsegélyt nyer a tolnamegyei muzeum-egylet is, melynek szegzárdi muzeuma alapja javára 300 frtot utalványozott ki a miniszter. A pécsbaranyai muzeumról szó sincs az államsegélyről szóló rendeletben. Persze, az Irás is azt mondja, hogy — zörgessetek és megnyitattik; kérjete és adatik. De ilyen esetben a zörgetés és kérés mellé a gyorsaság is kell, hogy járuljon, mert hát az is igaz, hogy — szemesnek áll a világ!

— **(A püspök adománya.)** Hetey Sámuel pécsi püspök a szegzárdi róm. kath. ovodát és gyermekmenhelyet tartató egyesület elnökjének, Döry Pálné urnőnek az egylet részére 200 frtot küldött. A jótékony főpap meleg hangu levélben a humánus célu egyesület működésére áldást kíván s további jóindulatáról biztosítja a szép eredménnyel működő egyesületet.

— **(Szerencsétlenül járt földbirtokos.)** Gyékényesi levelezőnk végzetes szerencsétlenségről értesít. Mikola István gazdag földbirtokos ugyanis a saját cséplőgépe a ruhájánál fogva elkapta s bokájában a lábát eltörte. Ebből az alkalomból fölemlíti tudósítónk, hogy megfoghatatlanul fatumszerű, mennyi kellemetlenséget okozott ez a masina Mikolának rövid négy év alatt. A gyár a vételárhátralék miatt végrehajtást kért volt Mikola ellen s mikor ez a 130 frtot a végrehajtó kezéhez lefizette, a végrehajtó Amerikába vitorlázott, Mikola pedig a sok zaklatás miatt kénytelen volt a pénzt másodszer is leolvasni. A következő évben az ördögös masina a gazda rektorának a hüvelyk-ujját szakította le, amiért Mikolát a járásbiróság vétkes gondatlanság címén megbüntette. Ezt követőleg, maig sem tudni hogyan, elégett a gép falaktrésze s most, amidőn kijavította, őt akarta összemorzsolni a vaskolosszus. A szerencsétlen gazda lábát alkalmasint amputálják, mert már 65 éves és nem biznak abban, hogy a csontja összeforr.

— **(Nagy-Bologasszony ünnepe)** derült, szép idővel mult el fölöttünk. Vasárnap is kedvező volt az idő s így a kettős ünnepen ugyancsak nagy volt a kirándulók öröme, kik az idei nyáron bizony folyton az esőtől és a rossz időtől rettegtek. Nagy-Bologasszony ünnepét, mint Mária menybemenetelének napját, fényesen ülték meg templomainkban is. A székesegyházban Hetey Sámuel megyés püspök pontifikálta délelőtt 9 órakor az ünnepi misét és szentbeszédet is ő mondott. Délután 3 órakor ugyancsak a püspök tartotta az ünnepi litániát is. Nagy-Bologasszony ünnepe a magyar nemzetre történelmileg is nevezetes. Szent István király e napon ajánlotta fel Magyarországot Szűz Máriának.

Szent István király e napon is halt meg. A hagyomány szerint e napon szűz Mária a menybe szállott fel. Halálakor ugyanis nem volt jelen minden apostol és így csak tizenegy apostol jelenlétében zárták sirba testét. Nehány napra a temetés után azonban megérkezett a távollevő Fülöp apostol és nagyon kérte társait, hogy nyissák fel előtte szűz Mária sirját. Az apostolok megtették, de akkor a sir már rózsákkal volt csak telve: Máriát pedig, a szent hagyományok szerint, égbe vitték fel az angyalok. Ez az ünnep történelmi jelentőségű a katolikus világban. Magyarországra nézve pedig azért nevezetes ez az ünnep, mert ez volt az a nap, amelyen szent István király haldokló ágyában szűz Mária kiváló pártfogásába ajánlotta Magyarországot. És azóta Regnum Marianum Magyarország neve s azóta disziti a magyar lobogókat szűz Mária képe. A magyar katolikus világ mindig ezt a napot tartotta a nemzet fogadalmi ünnepének és mindig ezt a napot tisztelte meg Nagyszonyunk napja címmel szent István király óta egész napjainkig. Hogy pedig a magyar nemzet sohasse feledkezzék meg az ünnep történelmi jelentőségéről, azért Magyarország primásai Mária menybemenetele tiszteletére szentelték fel az esztergomi bazilikát és abban évenként fényes ünnepséggel ülik meg bucsuval ezt a napot. — Esztergomban most is nagy bucsu volt és azon Vasary Kolos biboros hercegprimás mondotta az ünnepi nagymisét.

— **(A színügyi nagybizottság)** a jövő vasárnap délelőtt 11 órakor — mint értesülünk — ülést tart, hogy a jövő évadra szükséges intézkedéseket megtegye. Somogyi Károly igazgató — ki jelenleg Pécsen tartózkodik — ez ülésen terjeszti be társulatának a jövő évadra szóló teljes névsorát.

— **(Képzelt betörés.)** Az éjjel a kaptafagyárból azt jelentették a rendőrségnek, hogy a gyárban betörők jártak. Selényi Antal, ügyeletes rendőrbiztos, ki is ment a helyszínére, de sehol sem bírta megállapítani a betörésnek legkisebb nyomát sem. Az irodában régi üzleti könyvek a földre hányva feküdtek, de hogy ki juttatta őket oda, nem tudják. Lehet, hogy valami jómádár bemászott a kerítésen, hogy valamit ellopjon az udvarról s talán ennek zajára gondoltak a gyár lakói mindjárt betörésre. De mivel semmi sem hiányzott a gyárból, úgy látszik, a tolvajjárást is csak képzelték, a minthogy a betörés is csak képzelt volt.

— **(Rossz hírű község.)** Rossz hire kerekedett egy idő óta a somogymegyei Hedrahely községnek. Alig egy hónapja, hogy egy asszony szeretőjével megfojtotta az urát s hogy bűnüket palástolják, a holt embert a mestergerendára fölakasztották. A mult napokban pedig egyik kutban gyerekhullát találtak, melyet egy leány vetett bele, hogy szegényétől s gyermeke eltartása terhéül szabaduljon. A kutból, melyben a hulla volt, hónapok óta ittak a téglások, de azért egynek se lett baja. A magzatelhajtás is nagyon divatozik Hedrahelyen, mi ellen a templomi szószékről hasztalan küzd az esperes, Kőrmendy Sándor. Telkes gazdának ritka esetben van több egy gyermekénél. A menyecskék pedig nagyon kikapósak, talán sehol sincs annyi urahagyott asszony, mint Hedrahelyen. Hát biz ezek szomorú dolgok, melyek sötét árnyat vetnek a hedrahelyi nép erkölcsi viszonyaira.

— **(Esküvő.)** 17-én délelőtt féltizenegykor lépett házasságra az anyakönyvvezető előtt Békésy Sándor dr., állami ipari főfelügyelő Budapestről, Mazaly Paulával, Mazaly József

leányával. Tanuk voltak: *Erreth János*, ügyvédkamarai elnök és *Lösch István*, honvédszázados.

— **(Tolvaj leány.)** *Hartmann Borbála*, egy alig tizennégyéves nádasdi születésű cselédleány, *Willmann Árpádnál* szolgált legutóbb. E hónap közepén el kellett volna neki mennie s ő, úgy látszik, emlékül, egy zsebkést és egy kékköves arany gyűrűt ellopott. Mikor gazdája a lopást észrevevén, kérdőre vonta, a zsebkést előadta, de a gyűrűről nem akart tudni semmit. A káros följelentette az esetet a rendőrségnél, hol a tolvaj leányt tartóztatták s most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Rablás fényes nappal.)** 17-én délelőtt *Zsebeházy István*, Makár-u. 77. sz. alatti lakos jelentette a rendőrségen, hogy mig senki sem volt a lakásán, sógora, *Jelenik Rudolf*, könyvkötőseged, betört oda és a mit el birt vinni, mindent elrabolt. A feljelentés folytán a rendőrség megindította a nyomozást *Jelenik* kézrekerítése végett, de az úgy látszik, megszökött, mert eddig még sehol sem tudták ráakadni.

Rablógyilkossági kísérlet.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. aug. 18.

Sok nézője akadt tegnap egy kocsinak, mely lassu léptekkel haladt be a város felé és szalmával gondosan megrakott hátsó részében egy emberi alak feküdt, lepedőbe burkolva, szinte élettelenül.

Egész csődület támadt a kocsi körül, mely lépésben folytatta útját s kocsisa, egy napszámos ember, lassu hangon adott felvilágosításokat a kíváncsi kérdezősködőknek, míg a hátul fekvő alaknak csak a lepel alatt kidomborodó körvonalaiól lehetett látni, hogy ember az is, de a ki tehetetlen magával, a laikus előtt bizonytalan, hogy él-e még, vagy kiköltözött már a lélek a megkínzott testből.

A kocsi *Papp István*, könyök-utca (budai külváros) huszonharmadik szám alatt lakó fuvarosnak tulajdona, a rajta öntudatlanul fekvő alak pedig *Sás Sebestyén* kocsis volt, a ki Pappnak már hosszabb idő óta alkalmazottja.

A kocsit ifju *Scholz Antal*, az uj-sörgyár tulajdonosa bérelte ki, hogy sört szállítson ki a környékbeli falvakban lakó vevőikhez és ehhez a célhoz képest hosszú oldalsaráglyákkal volt az ellátva, midőn a több hordónyi sörszállítvánnyal Pécsről utnak indult.

Midőn *Scholz Antal* a fuvarral *Papp Istvánt* megbizta és egyszersmind tudtára adta azt is, hogy meglehetősen összegű kinnfekvő összeget kell a falusi vevőktől beszédeni, maga a gazda akart utnak indulni, de felesége rábeszélésére és mert maga is tudta, hogy *Sás* megbízható ember, őt bizta meg a fuvarozással és pénzbeszedéssel.

Mert az lehetett a rablógyilkossági kísérlet indító oka, hogy a környéken is tudták, hogy a *Scholz Antal* sörét kihordó kocsis egyszersmind pénzbeszedéssel is meg van bizva s gyakran tér vissza Pécsre nagyobb pénzeszszeggel, a mi bizonyára a jelen esetben is ösztönözte a birvagyó rablókat tettük elkövetésére.

Tudta azt *Papp István* is, hogy ez a tudat sok embert ösztönözhet esetleges rablótámadásra és nemcsak ő maga volt óvatos, ha hasonló megbizással utra kelt, de a jelen esetben is kitanította alkalmazottját, hogy a beszédett pénzt ne vegye magához, hanem tárcába, papírba vagy rongyba csomagolva rejtse el a kocsi ülésébe, hogy még az esetben se essék az zsákmányul, ha az uton rablók támadnának rá.

Sás Sebestyén megfogadta gazdájának tanácsát és most is, midőn a 71 frt 55 krnyi összeget beszédte, azt gondosan elrejtette a

kocsiülésben és így indult hazafelé kedden, a szállítványok kézbesítése után.

A mint azonban a szederkényi völgybe érkezett, két, állítólag rác ember támadta meg, a kiknek egyike fokossal, másika pedig stílétes bottal volt felfegyverkezve és pénzt követeltek tőle. A kocsis azt felelte, hogy nála nincsen pénz, mire megtámadói ütlegekkel halmozták el, úgy hogy a szegény ember, ki már hatvan éves és így nem is igen birt védekezni, csakhamar halottként dőlt el a kocsi ülésen, mire a támadók zsebeit és a kocsit is nagyjából kimotozták, de nem akadtak rá az elrejtett pénzre s így eltávoztak eredménytelenül, ott hagyva a több súlyos sebből vérző embert, a kit talán halottnak is gondoltak.

A lovak lassan haladtak tovább a kocsi-val, a melyen félig kihajolva, eldőlvé feküdt az eszméletlen ember, mig végre egy szembejövő kocsi találkozott vele és a közeli faluba hajtottak, a hol annyira a mennyire magához tért a szegény ember a Német-Bólyból gyorsan odahívott orvos ápolása következtében s adott némi felvilágosítást az eset részleteiről és megmondotta, hogy hol található meg az elrejtett pénz.

A pénzt a bíró vette magához és erről a fuvaros megbizóját sürgönyileg értesítette, a kocsit pedig gondosan kibélelték szalmával, belefektették a bekötözött embert és egy napszámos lassan behajtott vele Pécsre.

Papp István, a kocsis gazdája értesülve az esetről, elébe ment kocsisának és épen a vámház előtt találkozott az azt szállító kocsi-val, mely egyenesen a kórház elé hajtott, hol gondos ápolás alá vették a súlyosan sebesültet, ki azóta ott élet-halál között lebeg.

A rablógyilkossági kísérlet elkövetői ellen megindult a nyomozás s ha a kocsis kihallgatható lesz, talán tud valami nyomot adni bizonyosabb és gyorsabb kézrekerítésükre.

Közgazdaság.

□ **Megszűnt állatjárvány.** Megyénk *Misleny és Szilágy* községében uralkodott sertésvész megszűnt. A kiviteli zár alá tartozó községek ennek folytán a zárlat alól alispáni rendelettel feloldattak.

□ **A vetések állása.** Augusztus hó első harmadában nagybárára száraz időjárás uralkodott és csak augusztus hó 10-én változott esősre az idő, amennyiben az ország nagyrésében kisebb-nagyobb mérvű lecsapódások a kőkemény földet ismét megporhanyították. Jégeső, záporos és vihar is volt, de csak kisebb kárt okozott leginkább a zabvetésekben, kapás növényekben, szőlőkben és gyümölcsösökben. A száraz és tulságos meleg időjárást a kapásnövények az ország nagy részében annyira megsínylették, hogy néhol a kukorica és burgonya-terméskilátások egészen megromlottak, különösen a Dunamenti vármegyék panaszkodnak a kukorica és burgonya nagymérvű hanyatlása miatt; romlottak azonban a többi kapások is, nevezetesen a répa, melyből helyekint a remélnél csak jóval kisebb termést várnak. A mesterséges takarmány és sarju, főképp pedig a csalamádé szintén hanyatlott a nagy szárazság miatt, bárha a bekövetkezett esőzések néhol még segíthetnek az utóbbiakon, azért mégis konstatálni lehet, hogy az utótakarmány terméshozama nem fog megfelelni a hozzáfűzött reményeknek. Az időjárás egyedül a cséplési munkálatoknak kedvezett s ezt a fontos munkát az ország nagy részében már többnyire be is fejezték. A cséplési eredmények, amint az előre látható volt, vidékenként különböztek, de azért a terméshozam nagy átlagban megfelel a remélt eredményeknek, bárha egyes helyeken a gazdák várakozásukban csalódtak is. Áll ez különösen az ősziakra, amelyek néhol jóval gyengébbben fizettek, mint a tavasziak. Az eddigi becslési és a már nagybárára megejtett próbacseplési eredmények

között alig van valaminő különbség; a buza és rozs mennyiségileg nagybárára közepes, az árpa és zab pedig jó középtermést adott; a gabona minőségének eredményét tekintve, csaknem ugyanez az állapot tapasztalható, mert a letakarított, behordott és cséplés alul kikerült terményeknél az előzetes becsléssel, a tényleges eredmények jóformán teljesen megegyeznek. A buza és rozs kvalitása ugyanis megfelel a jó közepes átlagnak, ámbár egyes helyeken úgy a buza, mint a rozs igen gyenge minőségű, mig az árpa és zab kvalitása országos átlagban inkább csak közepes, mert egyes vidékeken az egészen közepesminőség tulsulyban van a jó közepes átlagos minőségénél. Sulyra nézve úgy az árpa, mint a zab a jó közepes átlagnak felel meg. A buza sulykvalitását az alföldi vármegyékben átlagban és hektoliterenkint 75—78 s itt-ott 80—81 kilogrammra, a Duna menti vármegyékben 77—80 kilogrammra taksálják. A rozs országos átlagos sulya 70—72 kilogrammra tehető; színe többnyire szép, sőt egyes helyeken a buzánál is jóval kielégítőbb. Az árpa sulyos mindenütt, amennyiben országos átlagban, illetve hektoliterenkint sulyegységét 64—66 kilogrammra lehet becsülni, színre nézve az árpa többnyire sárgás és részben barnás. Helyenkint azonban meglehetősen termett szép fehér árpa is, nevezetesen a Duna jobb és balpartján. A zab sulyegységét is kedvezőnek lehet jelteni, amennyiben az országos átlagos sulyegység megüti a 42—44 kilogrammot, a zab szép színét azonban több helyen megviselte a nyár elején uralkodott esős időjárás s ennek folytán országos átlagban kvalitása nem mindenütt s minden tekintetben felel meg a reményelt terméshozamnak. Néhol ugyanis egészen silány zab is termett. A kukorica-vetések fejlődése szárazság következtében az erdélyi vármegyék egy részének kivételével, az ország nagy részében visszamaradt. Különösen szembetűnő ez a kései vetéseken. A hüvelyesek a száraz időjárást az ország nagy részében megsínylették, minek következtében a most beért vagy ezután beérő vetések terméskilátásai szintén hanyatlottak. A len- és kender-vetések kielégítően állanak. A kender mindenfelé nyüvik. A dohányültetvények az utóbbi száraz időjárást sínylették meg leginkább. A kacsozás, törés és további kezelés folyamatban van: a terméskilátások eddig általában úgy minőség, mint mennyiségileg kielégítőek. A cukorrépa vetések a száraz, meleg időjárást az egész országban sínylek, eddig szépen indult fejlődésükben megállottak, sőt a levél már fonnyadni is kezd és szórványosan sárgul, helyenkint korai beérését várják. A burgonya-vetések terméskilátásai a Dunántul gyengébbek mint az ország többi részében. A korai fajták szedése az ország északi részében még folyamatban van, a késeiiek azonban itt részben még csak viráznak, mig az ország déli részén már érni kezdenek. A nagy szárazság és hőség a késői burgonya termés kilátását több helyen jelentékenyen csökkentette. A szőlőkben a permetezések dacára terjedő peronospora helyenkint jégkár és a Dunántul mutakozó lisztharmat következtében a termés kilátások csökkentek. Szórványosan a szőlőmoly is pusztit.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi aug. hó 19. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermazsánként számíttatnak.

Buza uj 7.90—8.30; kétszeres uj 6.40—6.80; rozs uj 6.20—6.40; árpa őszi 5.—5.30; tavaszi 6.20—6.50; zab uj 5.20—5.50; kukorica ó 5.80—6; széna 1.30—1.60; szalma 1.—1.20.

Kínálat: erős, mintegy 600 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.